

[Hans Jacob Sørensen.]

vilde være det bedste ikke blot for Tjenestemændene, men for os alle sammen. Naar Tjenestemandsoverorganisationerne har udtalt sig mod vore Forslag, er det først og fremmest ud fra den Betragtning, at de ikke ønskede nogen Ændring i den gennemførte Lov, men jeg kunde ogsaa tænke mig, hvis de havde faaet til Erklæring det Forslag, der her ligger paa Tingets Bord, fremsat af Finansministeren, om en Særbeskatning af Tjenestemændene, vilde de paa samme Maade have reageret imod *det*. Jeg kunde oven i Købet tænke mig, at hvis dette Forslag var sendt ud samtidig med vore, vilde Tjenestemandsoverorganisationernes Bedømmelse af vore Forslag have været en noget anden end den, der blev gjort gældende paa et tidligere Tidspunkt, da Finansministerens Forslag ikke forelaa.

Der er sagt om vort Forslag, at det er et Kriseforslag. Vi ønsker det nu knyttet til Tjenestemandsoverloven, men vi kan godt sige til Brug i Krisetider. Vi har gennem det Interval, vi har sat, aabnet Adgang til, at naar Gennemsnitsindtægten i Befolkningen holder sig indenfor Rammen 1 899—2 500 Kr., skal der ikke foretages noget ekstraordinært, hverken i Retning af Op- eller Nedgang, i den Aflønning, der finder Sted, og vi har jo i Aarene 1922—30 en Periode, hvor Forholdene ikke krævede noget ekstraordinært i Retning af det, vi nu peger paa, at det kan blive nødvendigt at gaa til.

Nu er der sagt om Forslaget, at det har den Skavank, at det Resultat, man skal rette sig efter, fremkommer for sent. Ja, et Stykke Tid skal der jo altid til, inden et saadant Resultat kan fremkomme. Det skal der ogsaa med Hensyn til den Reguleringsbestemmelse, der staar i Tjenestemandsoverloven af 1931. Dér fastsætter man efter det Dyr-tidstal, der bliver fastsat i Januar Maaned, Lønninger, der skal ydes fremtidig efter det samme Aars 1. April. Efter vort Forslag kan det Tal — det Lønningstal, skal vi kalde det saaledes —, der skal regnes efter, maaske ikke fastsættes før omkring Juli eller August og maaske ikke blive gældende før 1. Oktober. Men det er jo heller ikke dette, om det er en Maaned før eller senere, det drejer sig om. Det drejer sig meget mere om, at Indtægtsforholdene i Befolkningen som Helhed ogsaa afspejler sig for Tjenestemændenes Vedkommende. Og dér maa jeg sige til de ærede Medlemmer, der har været inde paa, at det kommer saa længe bagefter: *det* kan da ikke være i Tjenestemændenes Disfavør, i Tilfælde af, at det gaar i nedad-gaaende Retning. Tværtimod maa det

dog være en Behagelighed for Tjenestemændene, at det trækker nogle Maaned ud, inden det indtræder.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremhævede stærkt, at jeg var den eneste, der havde turdet sige rent ud, at som de økonomiske Forhold ligger, er det nødvendigt, at der kommer en Nedsættelse af Lønningskontoen. Det er for stor Ære at gøre mig. Den højtærede Finansminister er langt forud for mig og paa en helt anderledes aggressiv Maade, idet han siger: Lønningskontoen skal ganske vist blive staaende, men jeg skal nok sørge for at skaffe mig nogen Dækning derfor ved at beklippe Tjenestemændene ekstra.

Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen var ogsaa inde paa, at den Vej, Finansministeren vil gaa, er den rigtige, men han føjede til, at det kan blive nødvendigt, maaske i Løbet af kort Tid, at gaa meget stærkere frem, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa akkurat den samme Betragtning. Jeg har sagt, at som de økonomiske Forhold ligger, er det givet, at skal vi fortsætte paa en nogenlunde sund Basis, bliver det nødvendigt at tage Hensyn til det, der foregaar ude i Erhvervslivet, nemlig den stærke Indtægtsnedgang, den, som Landbruget har været særdeles haardt ude for i 1931 og er endnu haardere ude for i 1932, og alt tyder desværre paa, at ogsaa Byerhvervene vil komme ud for den i 1932.

Men dette har medført, at der i aller-højeste Grad — og det er jo derfor, Regeringen og et Flertal har søgt at arbejde gennem den Kriselovgivning, de har gennemført — er Tale om svigtende Skattebetalingssevne. Den er konstateret, og den er søgt udjævnet ude i Landbefolkningen gennem de gennemførte Kriselove. Men denne svigtende Skattebetalingssevne vil i Aar komme til at gøre sig gældende ogsaa i Byerne, desværre, det vil den højtærede Finansminister ogsaa komme til at faa en klar Forstaaelse af.

Ud fra de Betragtninger er det, vi har sagt, at vi maa søge at tilvejebringe en Ud-jævning af de nuværende Misforhold mellem Indtægter og Udgifter. Staten maa gaa foran i dette Arbejde, og skal den det, kan vi ikke komme udenom, at der maa være Adgang til at røre ved Lønningskontoen. Men jeg gentager, at man har i høj Grad Grund til at sige: desværre, at Udviklingen er gaaet i den Retning!

Maa jeg saa til allersidst rette en Misforstaaelse, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde sig skyldig i. Det ærede Medlem sagde, at efter vort Forslag skulde Rigsdagsmændenes Honorarer ikke reguleres